

Οι συνεχείς βροχές είχαν φουσκώσει όλα τα ρέματα και απαιτούσε μεγάλη προσπάθεια ώστε να αποφευχθεί το βρέξιμο

Υπερμαραθώνιος

Παρθένου δάσους **VFUT 17-18/10/09**

Υπεραγώνας σε όλη τα επίπεδα

Κείμενο: **ΙΟΥΛΙΑ ΔΟΥΝΗ**, Φωτογραφίες: **ΘΑΝΑΣΗΣ ΣΚΟΠΑΣ**

ΗΜΕΡΑ ΑΝΑΜΟΝΗΣ

Παρασκευή μεσημέρι στο Παρανεστί, η γραμματεία για το μεγάλο αγώνα έχει ανοίξει και υποδέχεται τους αθλητές για τον απαραίτητο τεχνικό έλεγχο του υποχρεωτικού εξοπλισμού, την παραλαβή του αριθμού συμμετοχής αλλά και του chip ηλεκτρονικής χρονομέτρησης. Οι άνθρωποι της γραμματείας θα παραμείνουν στη θέση τους μέχρι τα μεσάνυχτα ώστε να εξυπηρετήσουν όλους τους αθλητές που φθάνουν σιγά-σιγά από όλες τις γωνιές της Ελλάδας για να συμμετάσχουν σε έναν αγώνα γιορτή του ορεινού τρεξίματος. Φίλοι και γνωστοί που έχουν καιρό να ανταμώνουν σχηματίζουν πηγαδάκια, βολτάροντας στο χωριό το οποίο είναι σε αναβρασμό. Φυσικά τα κυρίαρχα θέματα συζήτησης είναι η πρόγνωση του αυριανού καιρού και ο χρόνος που εκτιμάει ο καθένας ότι θα κάνει ανάλογα βέβαια με την προπόνησή του. Τα ερωτήματα πολλά, τι θα φορέσεις άμα βρέχει, κοντή ή μακριά μπλούζα, ελαφρύ αντιανεμικό ή Gore-Tex, θα πάρεις μπατόν, είναι μερικές από τις

απορίες. Όλοι καθυστερούν να πάρουν οριστικές αποφάσεις και περιμένουν να ακούσουν τις γνώμες πιο έμπειρων αθλητών αλλά και την τελευταία επίσημη ενημέρωση. Στις 8 το βράδυ ήταν προγραμματισμένο το καθιερωμένο πλέον pasta party στην πολύ όμορφη ταβέρνα της κυρίας Σούλας και μία ώρα αργότερα έγινε η τεχνική ενημέρωση στο Γυμνάσιο του Παρανεστίου. Εκεί η Δήμαρχος, κυρία Αλίκη Σωτηριάδου, μετά από ένα σύντομο καλωσόρισμα έδωσε το λόγο στον Τεχνικό Διευθυντή Μιχάλη Παπαδόπουλο όπου έκανε την ενημέρωση για τη διαδρομή και την πρόγνωση για τον άστατο καιρό της επόμενης μέρας. Φυσικά όσοι βρίσκονταν στην αίθουσα ήταν αποφασισμένοι να τερματίσουν, όσο για τις δυσκολίες, είναι για όλους ίδιες! Μετά τη σύντομη ενημέρωση όλοι μεταφέρθηκαν στα σπιτάκια που είχαν ειδικά ετομαστεί για τους αθλητές στον οικισμό φιλοξενίας στο Μεσοχώρι ενώ μερικοί κοιμήθηκαν στο Γυμνάσιο όπου σε κάποιες αίθουσες διδασκαλίας είχαν γίνει οι απαραίτητες αλλαγές.

Η παρέα ήταν απαραίτητη για έναν ευχάριστο τερματισμό! Χρήστος Δήμου (635), Χάρης Μπαρμπαλιάς (528), Γιώργος Ράιος (521)

Η ΠΡΟΣΜΟΝΗ ΤΗΣ ΕΚΚΙΝΗΣΗΣ

Πολύ πρωινό ξύπνημα με μουσική από τα μεγάφωνα, πρωινό φαγητό και επιβίβαση στα λεωφορεία όπου μετέφεραν τους αθλητές στο χώρο εκκίνησης στην τοποθεσία Ζαρκαδιά. Ο χώρος εκεί είχε μεταμορφωθεί. Ωραία μουσική, πανώ, σημαίες, πολύς κόσμος της διοργάνωσης και οι αθλητές που κάνουν το απαραίτητο ζέσταμα, συνθέτουν ένα μοναδικό σκηνικό. Λίγα λεπτά πριν τις 8 και τα μεγάφωνα καλούν όλους, να περάσουν από τον ειδικό τάπητα χρονομέτρησης ώστε να καταμετρηθούν και να επιβεβαιωθούν ότι όλα δουλεύουν κανονικά πριν πάρουν θέση στη γραμμή εκκίνησης. Ένας σύντομος χαιρετισμός και μία ευχή της Δημάρχου για καλό αγώνα, ανάκρουση του Εθνικού Ύμνου, μία όμορφη μουσική η οποία θα καθιερωθεί ως ύμνος του αγώνα και ο Τεχνικός Διευθυντής δίνει το σήμα της εκκίνησης.

Τα πρώτα ασφάλτινα μέτρα είναι γρήγορα και κατηφορικά αλλά σύντομα ξεκινάει το ανηφορικό μονοπάτι. Σε γενικές γραμμές η διαδρομή είναι χωρισμένη σε τρία μέρη. Το πρώτο μέρος μέχρι τα σύνορα με Βουλγαρία, όπου είναι περίπου το 42χλμ και στο μεγαλύτερο ποσοστό είναι ανηφόρα, το δεύτερο μέρος που βρίσκεται μέχρι το 86χλμ στο σταθμό Οξιά όπου έχει πολλά γρήγορα κομμάτια αλλά και δύο σκληρές ανηφόρες και το τρίτο μέχρι τον τερματισμό όπου ουσιαστικά είναι κατηφορικό.

Ο ΑΓΩΝΑΣ

Πολύ σύντομα ξεχώρισαν δύο ομάδες αθλητών. Η πρώτη με τους Καμπαξή, Κωστόπουλο, Μπόγκοτς, Κοτόπουλο, Μαυρίκιο, Κασίμη και Τσεβδαρή, οι οποίοι έδωσαν αρκετά γρήγορο ρυθμό για αρχή και η δεύτερη που ακολουθούσε δύο λεπτά αργότερα με τους Βενετικίδη, Διττόπουλο, Κώνστα, Φολτόπουλο και Φώτογλου. Η πρώτη δυσκολία για τους συμμετέχοντες δεν άρνησε και ήταν η διάσχιση των φουσκωμένων ρυακιών. Οι κορμοί που είχαν τοποθετήσει οι υπεύθυνοι διαδρομής τις

Ο κύριος Αθανασιάδης μας μάγεψε με το σαξόφωνό του

προηγούμενες μέρες με στόχο να διευκολύνουν τις διασχίσεις των χειμάρρων είχαν παρασυρθεί από τις έντονες βροχοπτώσεις, έτσι ο κάθε αθλητής προσπαθούσε να περάσει απέναντι και να παραμείνει στεγνός αφού τα βρεγμένα πόδια σε τόσο μεγάλης διάρκειας αγώνες είναι συνταγή για φουσκάλες και πολύ πόνο. Ευτυχώς η οργάνωση είχε προβλέψει να έχει δύο σταθμούς με σακίδια των αθλητών (drop bags) στα σημεία 37χλμ και 71χλμ, αντί για ένα που ήταν αρχικά προγραμματισμένο στο 55χλμ, όπου όλοι είχαν αφήσει δεύτερα ρούχα και παπούτσια. Έτσι όσοι δεν τα κατάφεραν στα ακροβατικά που χρειάζονταν ώστε να περάσουν απέναντι έκαναν υπομονή μέχρι το σταθμό!! Η δεύτερη δυσκολία ήταν η λάσπη η οποία σε κάποια ση-

μεία ήταν αρκετή και δυσκόλευε έντονα την προσπάθεια. Γενικά όλη η διαδρομή ήταν πολύ υγρή. Ακόμη και όσοι πέρασαν με επιτυχία τα ορμητικά νερά δεν κατάφεραν να παραμείνουν με στεγνά πόδια μέχρι τέλους.

Η θερμοκρασία το πρωί την ώρα της εκκίνησης ήταν γύρω στους 11 βαθμούς και δεν ανέβηκε πάνω από τους 15 στη διάρκεια της μέρας ενώ από το σουρούπο και μετά έπεσε σε μονοψήφιο αριθμό. Αλλά μάλλον η υγρασία η οποία ήταν κοντά στο 100% ήταν που ενοχλούσε περισσότερο. Τα απειλητικά μαύρα σύννεφα που κάλυπταν τον ουρανό προετοιμάζαν όλους ψυχολογικά πως ήταν θέμα χρόνου να αρχίσει να βρέχει. Τελικά όμως η βροχή έπεφτε κατά πολύ μικρά διαστήματα στη διάρκεια της μέρας και ήταν τόσο ασθενής που δεν τρόμαξε κανέναν. Μία χαλαζόπτωση είχε και αυτή πολύ μικρή διάρκεια και ήταν μόνο για να μας υπενθυμίσει ότι στο βουνό πρέπει πάντα να είμαστε έτοιμοι για όλα. Δυστυχώς όμως η κατάσταση άλλαξε δραματικά αργά το βράδυ και μετά τις 01.00 η βροχή ήταν συνεχής και έντονη με αποτέλεσμα να ταλαιπωρήσει ακόμα περισσότερο όλους τερμάτιζαν από τις 17 ώρες και μετά.

Οι σταθμοί τροφοδοσίας ήταν μικρές οάσεις! Στελεχωμένες με ανθρώπους οι οποίοι στην κυριολεξία ζούσαν την προσπάθεια των αθλητών, τους εμπύχωναν, τους χειροκροτούσαν και φυσικά τους ταΐζανε ώστε να συνεχίσουν και να ολοκληρώσουν την προσπάθεια. Υπήρχαν σχεδόν τα πάντα. Μπαρες ενέργειας, τζελάκια, ιστονικά, φρούτα φρέσκα και αποξηραμένα, γλυκά, αλμυρά, ξηροί καρποί και στους δύο κεντρικούς σταθμούς κανονικό φαγητό. Το μόνο σίγουρο ήταν πως κανείς δεν πείνασε!!

Εντυπωσιαστήκαμε από το ανθρώπινο δυναμικό όπου ήταν όλοι εθελοντές και πιστεύουμε πως είναι αυτοί που κάνουν τον αγώνα τόσο ξεχωριστό. Όσο μεγάλος και να είναι ο προϋπολογισμός του αγώνα, όσο χορηγοί και να υπάρχουν, όσα χρήματα και να έχει στη διάθεσή του ένας οργανωτής δεν μπορεί να εξασφαλίσει το συναίσθημα που μετέδιδαν όλοι αυτοί οι άνθρωποι. Τους αξίζουν πολ-

Ο Κωνσταντίνος Παπανικολάου, σε πρώτο πλάνο, σε ένα από τα πολλά και υπέροχα μονότοξα γεφύρια της διαδρομής

λά συγχαρητήρια. Όπως και στα παιδιά του στρατού που βρίσκονταν στα δύσκολα και απομακρυσμένα κομμάτια της διαδρομής, στους αδιοερασιτέχνες οι οποίοι φρόντιζαν να υπάρχει επικοινωνία μεταξύ όλων των σταθμών και της γραμματείας και φυσικά στους κυνηγούς οι οποίοι όχι μόνο σεβάστηκαν την επίσημη απαγόρευση του κυνηγιού το συγκεκριμένο διήμερο αλλά έκαναν και περιφρούρηση στα μονοπάτια του αγώνα ώστε να αποτρέψουν κυνηγούς από άλλες περιοχές οι οποίοι μπορεί να μην είχαν ενημερωθεί για τον αγώνα. Όλα τα παραπάνω μεταφράζονται ως ασφάλεια των συμμετεχόντων και είναι πολύ σημαντικό να ξέρεις πως ό,τι και να σου συμβεί θα υπάρξουν κάποιοι που θα τρέξουν για βοήθεια όσο ταχύτερα γίνεται. Εντυπωσιακός όμως ήταν και ο κύριος Αθανασιάδης με το σαξόφωνο στον πρώτο σταθμό όπου μέσα στο ομιχλώδες τοπίο άκουγες τις υπέροχες μελωδίες του και ταξίδευες!

Το πιο δυσάρεστο συμβάν του αγώνα ήταν η πτώση και ο θανάσιμος τραυματισμός ενός μουλαριού το οποίο κουβαλούσε τα νερά στο σταθμό Μέγα Ρέμα που βρισκόταν στο 66χλμ. Το άτυχο ζώο γλίστρησε στις βρεγμένες πέτρες και ο οδηγός του δεν πρόλαβε να το συγκρατήσει. Η οργάνωση όμως απέδειξε την ετοιμότητά της και τη δυνατότητα να παίρνει γρήγορες και σωστές αποφάσεις. Μόλις οι αθλητές έφταναν στον προηγούμενο σταθμό (55χλμ) οι υπεύθυνοι τους ενημέρωναν για την κατάργηση του επόμενου και τους προέτρεπαν να φάνε, να πιούνε και να γεμίσουν τους ασκούς τους αφού έπρεπε να καλύψουν απόσταση 16χλμ μέχρι το μεθεπόμενο σταθμό.

Η σηματοδότηση του αγώνα ήταν εξαιρετική. Ειδικά τη νύχτα όπου το μονοπάτι δεν ήταν πλέον τόσο εμφανές και η κούραση είναι κακός σύμβουλος, υπήρχαν κόκκινα τετράγωνα αντανάκλαστικά σε πολύ κοντινή μεταξύ τους απόσταση. Σε όσα σημεία έφευγε άλλο μονοπάτι όπου μπορούσε να σε μπερδέψει υπήρχε και ένα μεγάλο Χ. Δεν είναι τυχαίο άλλωστε που δε χάθηκε κανείς σε τόσο μεγάλη διαδρομή.

112 αθλητές πήραν εκκίνηση το πρωί του Σαββάτου στις 08.00, για τα 104,8 χιλιόμετρα της διαδρομής με θετική υψομετρική 3.575 μέτρα, αρνητική 3.780 μέτρα, και για διάφορους λόγους που ευτυχώς δεν είχαν να κάνουν με τραυματισμό, 25 δεν κατάφεραν να ολοκληρώσουν την προσπάθεια ενώ δύο αθλητές τερμάτισαν εκτός

του επίσημου χρονικού ορίου των 24 ωρών ολοκληρώνοντας την προσπάθειά τους στις 25:30 ώρες!!! Εντύπωση μας έκαναν οι εγκαταλείψεις πολύ καλών αθλητών σχετικά στην αρχή του αγώνα όπως ο Θοδωρής Κοτόπουλος (Salomon Team) στο σταθμό 5, ο Γιάννης Διτόπουλος στο σταθμό 6, ο Δημήτρης Κασίμης (Orca Team) στο σταθμό 7 αλλά και έμπειρων αθλητών με πολλά χιλιόμετρα στα πόδια τους όπως ο Χρήστος Βουλγαρίδης στο σταθμό 4, ο Ζαφείρης Καγιόπουλος στο σταθμό 5 και ο Γιάννης Θεοχαρόπουλος στο σταθμό 11, γεγονός που δείχνει ότι δεν πρέπει να παίρνει κανείς αφήφιστα τη συμμετοχή του σε τόσο μεγάλο αγώνα και από ενθουσιασμό και μόνο να παρασύρεται σε δοκιμασίες χωρίς να έχει κάνει την απαραίτητη προετοιμασία. Παρόλο που η συγκεκριμένη διαδρομή δεν έχει τεχνικές δυσκολίες, ούτε εκτεθειμένα-επικίνδυνα περάσματα, το έδαφος είναι μαλακό και οι υψομετρικές αναβάσεις σχετικά ήπιες, χρειάζονται σωματικές αλλά και ψυχικές απαιτήσεις για τον τερματισμό. Αξιοσημείωτο όμως και το γεγονός ότι οι 4 πρώτοι νικητές έτρεχαν για πρώτη φορά στο συγκεκριμένο αγώνα! Οι συγγενείς και φίλοι που περίμεναν τους δικούς τους μπορούσαν να ενημερώνονται για την εξέλιξη του αγώνα από την οθόνη που είχε στηθεί στη γραμματεία γι' αυτήν ακριβώς τη δουλειά. Μόλις έφευγε ο κάθε αθλητής από το σταθμό υπήρχε άμεση ενημέρωση στη γραμματεία με το χρόνο του και φυσικά η αντίστοιχη ενημέρωση γινόταν και στην ιστοσελίδα της οργάνωσης για αυτούς που παρακολουθούσαν την εξέλιξη του αγώνα από μακριά!

Η ΜΕΓΑΛΗ ΣΤΙΓΜΗ ΤΟΥ ΤΕΡΜΑΤΙΣΜΟΥ

Μετά το 9ο χλμ ο Παντελής Καμπαξής (New Balance) ανέβασε ρυθμό και άρχισε να απομακρύνεται από την πρώτη ομάδα. Μέχρι το 55χλμ είχε διαφορά 15 λεπτά από τους Κωστόπουλο και Μπόγκοτς που ακολουθούσαν αλλά από εκεί και μετά κράτησε το ρυθμό του και από σταθμό σε σταθμό μεγάλωνε σταθερά τη διαφορά. Χωρίς να απειληθεί ούτε στιγμή τερμάτισε άνετα πρώτος με τον εξαιρετικό χρόνο 11:42:57 ο οποίος αποτελεί και ρεκόρ αφού αν και ο αγώνας γίνεται για τρίτη συνεχή χρονιά η διαδρομή είχε αρκετές αλλαγές σε σχέση με πέρσι. Αποθεώθηκε από τον κόσμο που περίμενε στην πλατεία Πρανεσιού και μάλιστα Πόντιοι χορευτές με την προτροπή του κόσμου τον σήκωσαν στα χέρια!! Ο Γιάννης Μπόγκοτς (Orca Team) έμεινε μαζί με τον Κωστόπουλο μέχρι και το 71χλμ αλλά μετά ήταν φανερό πως είχε δυνάμεις και ανοίγοντας το ρυθμό του τερμάτισε αξία στη δεύτερη θέση με χρόνο 12:31:33. Ο Νίκος Κωστόπουλος (Salomon Hellas) με κάποιες ενοχλήσεις στα γόνατα στα κατηφορικά κομμάτια προτίμησε ένα πιο συντηρητικό ρυθμό τερματίζοντας τρίτος με χρόνο 12:54:23 ενώ πολύ κοντά ακολουθούν σχεδόν σε όλο τον αγώνα ο Λουκάς Κώνστας ο οποίος τερμάτι-

Όλες οι αποχρώσεις του κίτρινου, του πράσινου και του καφέ

σε τέταρτος με χρόνο 12:59:36. Στην πέμπτη θέση με χρόνο 13:46:03 ο Χρήστος Μαυρίκιος ο οποίος ήταν και ο μόνος που κυνήγησε και έμεινε με τον Καμπαξή όταν άλλαξε ρυθμό στην αρχή του αγώνα, όμως γύρω στο 30χλμ τον έφτασαν οι Μπόγκοτς, Κωστόπουλος και πήγαν μαζί μέχρι τον κεντρικό σταθμό στο 37χλμ. Εκεί καθυστέρησε στην αλλαγή, έχασε επαφή και μετά κράτησε πιο συντηρητικό ρυθμό. Πρόβλημα όμως αντιμετώπισε και τη νύχτα όταν ο καλός του φακός χάλασε και ο δεύτερος που είχε μαζί του τον υποχρέωσε να επιβραδύνει πάρα πολύ. Αξίζει εδώ να πούμε πως την ανηφόρα της Οζιάς η οποία κατά γενική ομολογία ήταν και η πιο απαιτητική όλου του αγώνα, την πέρασαν με φως μόνο 12 αθλητές, γεγονός που δείχνει την αξία ενός καλού φακού ο οποίος δίνει ασφάλεια και επιτρέπει να κινηθείς πολύ γρηγορότερα όταν νυχτώσει. Εκτός και πολύ κοντά ο νεαρός Μωυσής Φολτόπουλος με χρόνο 13:48:50. Στις γυναίκες οι Ιρένα Μαλιμπόρσκα (Under Armor Team) και Αμαλία Ματθαίου ξεκίνησαν μαζί και έμειναν παρέα μέχρι και το 30χλμ. μετά η Μαλιμπόρσκα ανέβασε λίγο το ρυθμό και έκανε μία διαφορά μέχρι και 15 λεπτά αλλά στο 81χλμ οι κοπέλες ξαναβρέθηκαν και συνέχισαν μαζί μέχρι τέλους τερματίζοντας πρώτες με χρόνο 14:44:02, αυτή η επίδοση τις κατατάσσει και στην ένατη θέση της γενικής. Στην τρίτη θέση με χρόνο 17:32:01 η Βίκυ Καρούζα (Salomon Hellas) με πολλά προβλήματα, γυναικείας φύσης, τα οποία αν και την ταλαιπώρησαν δεν της στέρησαν ούτε στιγμή το χαμόγελο και την καλή της διάθεση. Στην τέταρτη θέση η Αικατερίνη Φεταλίδου με χρόνο 23:20:46 η οποία ήταν και η τελευταία από τις γυναίκες που κατάφεραν να ολοκληρώσουν τον αγώνα.

Σε πολλά σημεία η λάσπη δυσκόλευε αρκετά την προσπάθεια

Μας εντυπωσίασαν τα παιδιά και οι κάτοικοι στο χωριό Ξάγναντο όπου έβαιναν, τους πρώτους καθώς περνούσαν, με λουλούδια αλλά και τα παιδιά του Παρανεστίου όπου περίμεναν έναν-έναν τους αθλητές και έτρεχαν μαζί τα τελευταία μέτρα μέχρι τη γραμμή του τερματισμού. Και αυτό το έκαναν όλη τη νύχτα και με βροχή!! Μας εντυπωσίασε όμως και η Δήμαρχος η οποία περίμενε όλη τη νύχτα μέχρι να τερματίσει και ο τελευταίος αθλητής και να κρεμάσει στο λαμό του το μετάλλιο του αγώνα.

Τερματίζοντας ο κάθε αθλητής, χωρίς καμία καθυστέρηση, άνθρωποι της οργάνωσης, τον μετέφεραν στον οικισμό φιλοξενίας όπου στην αίθουσα του εστιατορίου τον περίμενε ζεστό φαγητό ιδανικό μετά από τόσες ώρες αγώνα. Στην ακριβώς απέναντι αίθουσα είχαν στηθεί τα τραπέζια του μασάζ όπου δύο φυσιοθεραπευτές προσέφεραν τις πολύτιμες υπηρεσίες τους όλη τη νύχτα. Έτσι το πακέτο αποκατάστασης ήταν απλά άψογο: ζεστό μπάνιο, υπέροχο φαγητό, χαλαρωτικό μασάζ και ο απαραίτητος ύπνος!

ΠΑΡΑΝΕΣΤΙΟ ΜΟΝΟΠΑΤΙ

Ο δεύτερος αγώνας του διήμερου ήταν το Παρανεστίο Μονοπάτι. Σε μία διαδρομή που απευθύνεται σε νέους δρομείς αλλά και σε έμπειρους οι οποίοι δεν ήθελαν να συμμετάσχουν στην απαιτητική υπερμαραθώνια διαδρομή, με μήκος 32 χλμ χωρίς ιδιαίτερες τεχνικές δυσκολίες και με το πολύ όμορφο μονοπάτι στο Αρκουδόρεμα, 96 αθλητές πήραν εκκίνηση από την Πλατεία Παρανεστίου στις 12 το μεσημέρι του Σαββάτου. Η διαδρομή με κυκλική αριστερόστροφη πορεία συναντούσε τη διαδρομή του μεγάλου αγώνα και με κοινά τα τελευταία 8 χλμ τερμάτιζε εκεί όπου είχε ξεκινήσει. Ο Νίκος Ορφανίδης κινήθηκε πολύ γρήγορα από την αρχή και χωρίς να απειληθεί πουθενά, τερμάτισε άνετα πρώτος με χρόνο 2:25:33 επαναλαμβάνοντας την περσινή του επιτυχία. Δεύτερος με χρόνο 2:29:28 ο Χρήστος Σωτηρόπουλος όπου δεν παρασύρθηκε από το γρήγορο ρυθμό που έδωσε ο Ορφανίδης στην αρχή του αγώνα και πέρασε στα τελευταία 3 χιλιόμετρα το Μιχάλη Φωτεινό ο οποίος τερμάτισε τρίτος με χρόνο 2:30:40. Στις γυναίκες πρώτη με μεγάλη διαφορά η Μίνα Συλαίου με χρόνο 2:49:39, δεύτερη η Γκάμπι Νέγκελε με χρόνο 3:01:09 και τρίτη αρκετά κοντά η Μυρσίνη Κολυφά με χρόνο 3:03:46.

ΑΛΚΙΜΟΙ ΠΑΙΔΕΣ

Το αγωνιστικό διήμερο έκλεινε με τον αγώνα των παιδιών ηλικίας από 10 έως 14 ετών. Ο αγώνας ο οποίος έγινε για πρώτη φορά στα πλαίσια της διοργάνωσης ξεκίνησε το πρωί της Κυριακής 18/10 στις 09:00 στο κέντρο του Παρανεστίου. Με μήκος διαδρομής 1200 μέτρα, 23 παιδιά έλαβαν μέρος στον αγώνα. Πρώτος ο 12χρονος Κωνσταντίνος Ζαΐμης από τη Δράμα με χρόνο 4:32", δεύτερος ο Βασίλης Χατζηλιόντας με χρόνο 4:59" και τρίτος ο Αλέξανδρος Καρατζίδης με χρόνο 5:12".

Στα κορίτσια πρώτη η Σταυρούλα Παπαδοπούλου με χρόνο 5:35" ενώ πολύ κοντά 6 δευτερόλεπτα αργότερα τερμάτισε στη δεύτερη θέση η Μαρία Κοκκίνου. Τρίτη η Γεωργία Παπαδοπούλου με χρόνο 5:58".

Ο νικητής υποσχέθηκε πως μόλις ενηλικιωθεί θα τρέξει στη μεγάλη διαδρομή! Του το ευχόμαστε ολόψυχα.

Λίγα δευτερόλεπτα μετά την εκκίνηση

Σε όλα τα παιδιά προσφέρθηκαν αναμνηστικά και μπλουζάκια του αγώνα.

ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΓΙΟΡΤΗ

Η τελετή απονομών ήταν προγραμματισμένη για τις 11:00 της Κυριακής στην πλατεία Παρανεστίου αλλά η δυνατή βροχή που άρχισε να πέφτει λίγο νωρίτερα δεν επέτρεψε να γίνει η εκδήλωση σε υπαίθριο χώρο. Και πάλι η οργάνωση μας έδειξε την άρτια προετοιμασία της και μέσα σε τριάντα λεπτά τα πάντα στήθηκαν στο κλειστό αμφιθέατρο του Γυμνασίου και η γιορτή ξεκίνησε στην ώρα της! Μέσα σε πανηγυρικό κλίμα έγιναν οι απονομές των τριών αγώνων αλλά και των ηλικιακών κατηγοριών του μεγάλου αγώνα. Οι νικητές στέφθηκαν με δρύινα στεφάνια που είχαν πλέξει γυναίκες του χωριού ενώ τόσα πολλά λουλούδια από τις ανθοδέσμες που μοιράστηκαν δεν είχαμε ξαναδεί σε απονομή! Μία γιορτή με πολύ συγκίνηση για όλους. Οι οργανωτές και όλοι οι εμπλεκόμενοι γιατί κέρδισαν το στοίχημα για μία άψογη, ευρωπαϊκού επιπέδου

διοργάνωση και μπορούν πλέον να καμαρώνουν για το αποτέλεσμα του έργου τους όντας σίγουροι ότι μιλάμε πλέον για θεσμό που χρόνο με το χρόνο θα μεγαλώνει. Οι αθλητές και οι συνοδοί γιατί είχαν τη χαρά μέσα σε ένα τριήμερο να ζήσουν από κοντά έναν υπέρ-αγώνα, να γνωρίσουν, όσοι δεν είχαν ξαναέρθει, ένα πανέμορφο βουνό αλλά το πιο σημαντικό να γνωρίσουν ανθρώπους που δουλεύουν με την ψυχή τους και είναι λαμπρό παράδειγμα για όλους μας

Το ραντεβού κλείστηκε ήδη για τις 16-17 Οκτωβρίου 2010 και θα είμαστε όλοι εκεί!

Ένα μεγάλο ευχαριστώ στην κυρία Γεωργιάδου για την υπέροχη φιλοξενία στο Ξενοδοχείο Philoxenia στο Παρανεστί. Πολύ όμορφος, ανακαινισμένος χώρος, εξαιρετικό πρωινό και υπέροχη βεράντα με εντυπωσιακή θέα όλης της περιοχής.

Αναλυτικά αποτελέσματα για όλους τους αγώνες αλλά και τα περάσματα των αθλητών από τους σταθμούς μπορείτε να δείτε στην ιστοσελίδα του αγώνα www.paranestivft.com.

Οι νικήτριες κυρίες του μικρού αγώνα. Από αριστερά Μυρσίνη Κολυφά, Γκάμπι Νέγκελε, Μίνα Συλαίου